

ὁ Σουρῆς θὰ ἐπαναλάβῃ τοὺς στίχους του, εἰς ἀπάντησιν:

Τὴν ὑστεροφημίαν
 Ἐπὶ διάβολο τὴν στέλλω
 Κι' οὐδὲ τιμὴν καμμίαν
 Ἐάν ποιητὴς δὲν θέλω.

Ἄλλ' ἡμεῖς πολὺ διάφορον γνώμην ἔχοντες, ἐτιμήσα-
 μεν καὶ τιμῶμεν, ὡς οὐδένα, τὸν ποιητὴν τοῦ *Δὸν Ζουάν*,
 τοῦ *Κόσμου*, τοῦ *Ἄν ἤμην βασιλεὺς*, τοῦ *Ἄϊ Βασίλη*,
 τοῦ *Κυρίου Κωσταμπορνᾶ*, καὶ λοιπῶν, ὧν οὐκ ἔστιν ἀ-
 ριθμός, καὶ μεριμνῶμεν φιλοστοργότερον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀ-
 θανασίας του.

Κ. Παλαμᾶς.

- Μόνον ὁ Τωτόμησ ἐπιμένει νὰ λατομῇ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν.
- Ὅχι νὰ λατομῇ, ἀλλὰ νὰ λατοτομῇ.
- Τότε πρέπει νὰ τὸν λατοτομήσουν.

Ἰ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ
 ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Ἐκείτην ποῦ ἔτραγούδησες μὲ τὰ ποιήματά σου
 τὴν πῆρες, τὴν παντρεύτηκες, τὴν ἔχεις πειὰ κοντά σου.
 Τὸ Ἄστυ μοῦ παρήγγειλε στίχους γιὰ σὲ γὰ ψάλλω,
 γὰ σ' εὐχηθῶ κάθε χαρά, κάθε καλὸ μεγάλο
 μᾶγῶ ποῦ ξέρω τί θὰ πῆ ἀγάπη ἀληθινή,
 ποῦ ξέρω πόσο σ' ἀγαπᾷ ἡ νεῖα ἡ μελαγχροινὴ
 δὲν ἔχω πειὸ καλλίτερο γὰ σ' εὐχηθῶ ἀκόμα,
 γι' αὐτὸ μὲ ζήλεια σὲ θωρῶ καὶ σὲ φιλῶ στὸ στόμα.

Guedes

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τῆς Θεσσαλιώτιδος Καρδίτσας:
 «Δικαίως λοιπὸν ἐκστρατεύσας ὁ Βίσμαρκ κατὰ τῆς
 Γαλλίας περιεφόρει τὰ ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ πλοῦτου καὶ
 ἐπιστημονικῆς δεξιότητος τῶν Γάλλων προβαλλόμενα ἐ-
 πιχειρήματα ἐπὶ τῷ ὅτι δῆθεν διατρέχει τὸν ἔσχατον κίν-
 υνον ἡ Γερμανία, ἀποκρινόμενος ὑπερηφάνως ὅτι, ἐνόσω
 λαὸς φιλοσοφεῖ δὲν φοβῆται, καθύσον, οἷος ὁ λαὸς τοι-

αὐτα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ παρορῶν πάντα κίνδυνον, χά-
 ριν τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

Μικροῦ δεῖν νὰ πυρποληθῶσι πρὸ ἡμερῶν τὰ γραφεῖα
 τῆς νομαρχίας Τρικκάλων, ἐὰν μὴ ἐγκαίρως τὸ κακὸν προ-
 ελαμβάνετο, χάρις εἰς τὸ δραστήριον τοῦ νομαρχοῦντος κ.
 Βλάση. Τὸ πῦρ μετεδόθη ἐκ τοῦ ὄντακίου τοῦ γραφεῖου
 τοῦ κ. νομάρχου ὑπερ ὑπέβησε τὸ κάτωθεν πᾶνωμα.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Χωρικός τις κυνηγὸς ἔχων ὑπὲρ τὴν ὄκην πυρίτιδα ἐν
 τῇ οἰκίᾳ του, εἶχεν αὐτήν, ὡς εἰθιστικὴ πρὸς τοῖς χωρι-
 κοῖς, ἐντὸς κολοκύνθας, ἦν περ, ἀντὶ νὰ ἀναρτήσῃ αὐτήν
 πρὸς τῆς οἰκίας του, ἐνθα νὰ μὴ δύναται πᾶς τις, καὶ ἰ-
 δίως μικροὶ παῖδες νὰ φθάνωσιν, εἶχε τοποθετήσῃ τὴν κολο-
 κύνθα πλήρη πυρίτιδα εἰς τινὰ γωνίαν τῆς οἰκίας του,
 καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἀγρὰν.»

Ἐκ τῆς Ἀληθείας Τήνου:

Ἐγράφομεν δὲ τοῦτο, διότι εἶχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν πα-
 λήμπαιδα ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεῖαν, ἣτις κατέ-
 στησε τοὺς Ἕλληνας χειρῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ παραγναθῖδ.
 φέροντος Λέχου, ὅστις κατεγέλκ τῆς ἑλληνικῆς ἀξι-
 οπρεπείας, ὅτε ἔβλεπε τὸ ἱερόν τοῦ Ἕλληνοσ ἐμβλήμας
 καταβιβάζόμενον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ ἑλληνικοῦ ταχυδ^ρ
 μείου πρὸ εὐτελοῦς βεβήλου ζαπτιέ, χωρὶς νὰ φανῆ
 σκιὰ ἑλληνικῆς ἐκεῖ πρεσβεῖας, καταπεπονημένη ἰσως ἀ-
 μεγάλην ἀκηδίαν ἢ ἀπὸ τινος χορόν!!! διότι
 ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς εὐκλεοῦς ταύτης ἑλληνικῆς ἐν Κων-
 σταντινουπόλει πρεσβεῖας ὁ Ἕλληνας εἶδεν αὐτὸν τὸν μόνον
 μετὰ τῶν ἄλλων φυλῶν περιφρονούμενον ἀνοικτίστως
 καὶ βκναύσως, τὸν μὲν λειτουργὸν τῆς θρησκείας αὐτοῦ
 ὡς τὸν κοινότερον κκοῦργον ἐν καίς φυλακαῖς συρόμενον,
 τὸν δ' ἐπικηγεματικὴν βίβλ φόνον ἐπιτηδευμάτων ἀποτί-
 οντα, βλέπων, διὰ τοῦ ἀύθαιρετωτέρου τρόπου ἦτοι τῆ
 βίβλ ἀρπαγῆς τοῦ ἐμπορεύματος του... ἐνῶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι
 ἐθνικότητες, οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ Βουλγάρου ἐξαιρουμένου, εἶ-
 ναι ἀπῆλλαγμέναι τοιαύτων ὑβρεῶν καὶ παντοῦ φό-
 ρου... ὡς ἀντιπροσωπευόμεναι ὑπ' ἀνθρώπων οὐ μόνον
 τὴν διπλωματικὴν γλῶσσαν ἐκμαθόντων ἀλλὰ καὶ τὴν ἐ-
 θνικὴν ἀξιοπρέπειαν συναισθανομένων, οὐδὲ δύναται τις
 νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι ὁ σεβασμὸς τῶν ὀθωμανῶν πρὸς τοὺς ξέ-
 νους εἶναι ἀνάλογος τῶν τηλεβόλων, ἅτινα αὐτοὶ διαθέ-
 τουσι, διότι πολλοὶ πρὸ τοῦ νῦν πρεσβευτοῦ ἡμῶν ἄνδρες
 ἐξοχοὶ κατῶρθον πολλῶ πλείονα, ὅτε εἶχομεν τὰ βῆ
 κείνα κλασικὰ τηλεβόλα ἢ νῦν ὅτε μάλιστα καὶ ὁ πε-
 φημος Τρικούπης διέπει.»

BIBLIA

BYZANTINON HMEPELOGION TOY ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888.
 θ. Μ. Μαγκάκης, ἐκδότης. Ἔτος πρῶτον. Ἐκ τοῦ βασιλικοῦ τυπογρα-
 φείου Νικολάου Γ'. Ἰγγλέση, 1887.— Τοιοῦτος ὁ τίτλος τοῦ ἡμερολογίου
 τοῦτου ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἐξωφύλλου, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναγινώσκοντες
 δύο ὀνόματα πόλεων: Κωνσταντινουπόλις, Ἀθῆναι. Ἄλλ' ἡ ἐπιτάλο-
 ρος εἶναι ἡ καθ' ἑαυτὸ πατρίς τοῦ Βυζαντινοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ὕλη εἶνε
 ποικίλη, ἀφελίμος, τερπνὴ. Ὑπάρχουσι καὶ τινὰ ἀρθρα πολλοῦ λόγου ἀξία,
 διδόντα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο. Εἶνε δὲ εἰς σχῆμα
 θον, ἐκ σελίδων 404, ἐπὶ κελυῖ χάρτου ἐκτετυπωμένον. Πρὸς τοῦτοισ
 περιέχει πολλὰς εἰκόνας καὶ . . . τὸ συνιστᾷ ἰδιαιτέρας τὸ Ἄστυ.